

H

ÄTSKOR SLÅR MOT VÄGBANAN. En svettig löpare springer förbi. Anna Bergsten varken ser eller hör. Hon har hängt på sig en såg, ett verktygsbälte och en knallorange hjälm med hörselskydd. Med metodiska rörelser sveper hon över högt gräs. Det brummar högljutt och de gröna stråna flyger all världens väg. Plötsligt uppenbarar sig små plantor av ek och hassel.

Anna Bergsten äger och förvaltar tre hektar mark alldeles intill sitt hus i Hindås. Några av de små träden som just uppenbarat sig kommer hon att behålla. Andra kommer hon att gallra bort för att ge de som blir kvar bättre chanser att växa sig stora.

– Men det får inte bli för rent! Det måste finnas undervegetation också. Skogen är ju inte bara träd. En del djur bor på marken, en del bor i trädkronorna och somliga i högar av gammalt ris. Vi letade länge efter en fastighet med tillhörande mark. Jag har inte haft mark förut, men jag är väldigt miljöintresserad och var helt inställd på att sköta marken på ett sätt som gynnar den biologiska mångfalden. Jag tycker det är viktigt att bruka jorden, inte bara förbruka den, säger hon.

Till vardags jobbar hon som specialpedagog i Härjedalen kommun, men hon har gått flera kurser i hållbart skogsbruk och trädfällning, och tagit yrkeslicens för såväl motorsåg som röjsåg. Det händer att hon hjälper familjemedlemmar och bekanta att fälla oönskade träd i trädgårdarna.

– Jag har ingen rejäl kroppshyddda att sätta emot och jag är bara 163 centimeter lång. När man inte är så stor och stark måste man använda hela kroppen. Jag har kört Harley Davidson också en gång i tiden. Det gick det med! säger hon.

Hon använder den allra minsta proffssågen som finns, men skogsarbetarverktygen är tydligt gjorda efter män. Det är ingen slump.

I MÅNGA HUNDRA ÅR var det bara männen som hade laglig rätt att äga skog i Sverige. I dag är andelen kvinnliga skogsägare 39 procent. Det är snubblande